

यदा प्रधानेनापेक्ष्यन्ते तदा युगपद्भावेनैव यौगपद्येनैव स्रष्टवै सन्वन्धं प्राप्तुं वन्ति न क्रमेण । ततश्चैषां नियमेन क्रमेणानुष्ठाने कारणाभावात् कर्तृरैकत्वादवश्यम्भाविन क्रमे येन केनचिदनियतेन क्रमेणानुष्ठानम्” भा०

“अर्थनिर्णयश्च” २२० । “येन केनचित्क्रमेणाङ्गानुष्ठाने क्रियमाणे अर्थनिर्णयित्तरङ्गकलापनिष्पत्तिः सुखेनैव भवति नियतक्रमेण क्रियमाणे तु नियतक्रमस्थानागतस्य वस्तुतः प्रतीक्ष्येन विलम्बाद्भङ्गना कालेन स्यात् तथा सति प्रयोगे प्राशुभावो न स्यात् प्रधानप्रत्यासत्तया कालो ह्यङ्गानां विहितः अङ्गानां नियतक्रमेणानुष्ठाने च सोऽपि अतिक्रान्तः स्यादिति तस्मादङ्गानुष्ठाने क्रमनियमो नेति पूर्वः पक्षः । सिद्धान्तमाह” भा० “स्याद्दानपूर्व्यनियमः श्रुत्यर्थक्रमेभ्यः” २२० । वाशब्दः “पूर्वपक्षनिरासार्थः । अग्न्यन्वाधानादीनामङ्गकर्मणामानुपूर्व्यनियमः स्यात् अनुष्ठाने क्रमनियमो भवेत् नानियमः । क्रमेभ्यः प्रमाणेभ्यः श्रुत्यर्थक्रमेभ्यः श्रुतेः अर्थानुक्रमश्च । श्रुतेस्तावत् यथा द्वादशाहे सन्ने “तेषां गृहपतिः प्रथमे दीक्षते” (शत० ब्रा० १२।१।१।१)

“अथ ब्रह्मणां दीक्षयति अथोद्गातारम् अथ होतारमित्यादि” नात् ब्रह्मादीनां दीक्षा विधीयते यजमानत्वादेव तस्याः प्राप्तेः क्रमस्य त्वन्वयः प्राप्तुं भावात् स एवात्र विधीयते । तथा “तस्मादेव दशमो गृहो गृह्यते तृतीय एव वषट्-क्रियते” इति शत० ब्रा० (४।१।५।१६) अयमपि श्रुतिक्रम एव । २ अर्थानुक्रमेण क्रमोऽवगमप्रति तदाथा प्रेषणसंयवनयोरवघातप्रेषणयोश्च “अग्निहोत्रं जुहोति यवागूं पचतीति” क्रमेण श्रुतेऽपि अर्थानुक्रमेण प्राक्स्ततो होम इति होमद्रव्यं हि यवागूः तदुत्पत्तार्थः श्रुत्या लिङ्गेन च पाकः । स च पश्चात् क्रियमाणोऽनर्थकः स्यात् होमोऽयस्मिन् द्रव्ये न निर्वर्तेतातः पक्त्वा होमः कार्यः । ३ क्रमः पाठक्रमः । स च द्विषधः श्रुतिपाठक्रमो मन्त्रपाठक्रमश्च, उभयविधोऽपि क्रमनियमे कारणं भवति, नियतेन हि क्रमेण पदार्थविधिपाठो मन्त्रपाठश्च वर्तेते । तत्रैवमवगमप्रति येन क्रमेण पदार्थविधिपाठो मन्त्रपाठश्च तेनैव क्रमेणानुष्ठानमिति क्रमान्तरेणानुष्ठाने त्ववगतस्य क्रमस्य त्यागः अनवगतस्य क्रमस्योपादानमित्यसंगतं स्यात् तस्मात् पाठक्रमादपि क्रमनियमोऽङ्गकर्मणां भवतीति” क.क.भाष्यम्

“प्राकृतं च विद्वतो” ४२० । “अतोऽपि कारणात् पाठक्रमेणाङ्गकर्मणां अनुष्ठानं भवति यतो विकृतौ

प्राकृतमेव क्रमं श्रुतिरनुवदति यथा महापितृयज्ञे “स नत एव प्राक्गृह्णाति स्वस्वयजुर्हरति” इत्यादिना “स यज्ञोपवीतो भूत्वाज्यानि गृह्णातीत्येवमन्तेन” (शत० ब्रा० २।६।१।१२) अत्राज्यग्रहणे यज्ञोपवीतित्वविधिपरे वाक्ये प्राकृतं क्रमं दर्शयति यदि पाठक्रमेणानुष्ठानं न स्यात् तदानेनैव क्रमेणानुवादो न स्यात् । अपरे त्वन्वया व्याचक्षते प्राकृतं च विकृतौ, विकृतौ प्राकृतवैकृतयोः कर्मणोः संनिपाते प्राकृतं पूर्वं कर्तव्यम् पश्चात् वैकृतमिति । तद्यथा “प्राकृतौ प्रास्यतृष्यं चक्षुष्या” इत्यात्मनश्चालभेत” इति (कात्या० ३।६।१।५) प्रस्तरतृष्यानुपहरणानन्तरमात्मालम्ब उक्तः विकृतौ च “प्रहृद्य तृष्यं तेन चरतीति” कात्या० (४।४।१।१) तृष्यानुपहरणानन्तरं वाजिनवाग उक्तः तत्र पूर्वं प्राकृतमात्मालम्बोदकस्पर्शरूपं कृत्वा पश्चाद्वाजिनवागः कर्तव्यः । तथा प्राकृतौ हविरासादनोत्तरकालं हविरालम्बमात्मालम्बोदकालम्भाः विहिताः विकृतौ च “आसाद्य हवीं प्रग्निं मन्वति” इत्यग्निमन्वयनम्, (शत० ब्रा० ३।४।१।१६) हविरासादनोत्तरकालं विहितम् तत्र पूर्वं प्राकृतं हविरालम्बमात्मालम्बोदकालम्भाः, पश्चाद्वैकृतमस्मिन्मन्वयनम् । एवम् “अथासाद्य शुचोऽप्युपसृश्य राजानं प्रपादयति” (शत० ब्रा० २।६।१।१७) इत्येतदपूर्वदार्ढ्यम्, अत्रापि पूर्वं प्राकृतं हविरालम्बमात्मालम्बोदकालम्भाः पश्चाद्वैकृतं सोमप्रपादानादि । तथा पितृयज्ञे परिषेकात् प्रागिङ्गाभक्षणसार्जनपवित्प्रतिपत्तिदक्षिणादानान्यत्र एव सिद्धानि । सुत्यायां च सवनीयपुरोडाशानां निर्वपणादूर्ध्वं भाविनः प्रागलङ्कृत्वाद् ये पदार्थाः तेषां प्राक्प्रचरणोपहोमादननुष्ठानं सिद्धम् । अतएव पशो प्राकृतं पूर्वमित्यस्य बाधनाय यत्नं करोति “उत्तराधारमाधार्य पशुं पूर्वं समनक्षीति” (कात्या० ६।४।२२०) अत्र पूर्वमित्यनेन प्राकृतध्रुवाच्च समनक्षनात् पूर्वं पशुसमञ्जनं विदधाति । तस्मात्समीचीनमेतदप्रास्थानम् । अथ कर्मप्रमाणानां विरोधे बलाबलं निर्णीयते । यत्र षाठ्कर्मार्थक्रमयोर्विरोधो भवति तद्यथा । स वै “पर्यशाखया वत्सानपाकरोति तामाच्छिनक्षीति” (शत० ब्रा० १।७।१।१२) पाठक्रमः अर्थस्वनेन क्रमेण न सिध्यति न ह्यच्छिन्नया वृक्षस्यथा शाखया वत्सापाकरणं कर्तुं शक्यते वत्साकापरणायैव च छेदनमिति तत्र किं पाठक्रमाध्यवसानम् ? उतार्थक्रमेण दिति ? संशये आह” क.क.भाष्यम्